

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Decizia în cazul 195/2017/JAP privind refuzul Comisiei Europene de a acorda acces la avizele juridice referitoare la propunerea de regulament de instituire a Parchetului European

Decizie

Caz 195/2017/JAP - Deschis la 03/03/2017 - Recomandare privind 13/02/2019 - Decizie din 04/09/2019 - Instituția vizată Comisia Europeană (S-a constatat o administrare defectuoasă) |

Cazul se referă la refuzul Comisiei Europene de a acorda acces public la „avizele juridice” referitoare la propunerea legislativă de regulament privind instituirea Parchetului European (EPPO).

Ombudsmanul a constatat că Comisia ar fi trebuit să acorde acces public la anumite părți ale documentelor, pe care le-a refuzat. Prin urmare, ea a recomandat divulgări suplimentare specifice. În plus, Ombudsmanul a încurajat Comisia să reexamineze, având în vedere evoluțiile ulterioare, necesitatea de a refuza în continuare accesul public la alte părți ale documentelor pe care continuă să le refuze.

Comisia a respins recomandarea Ombudsmanului, susținând că evaluarea sa, astfel cum este prevăzută în decizia de confirmare, „era corectă din punct de vedere juridic și factual în momentul în care a fost luată”.

Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul a decis să închidă cazul, confirmând constatările sale privind administrarea defectuoasă.

Contextul plângerii

1. Reclamantul, cercetător la o universitate finlandeză, a solicitat Comisiei să îi acorde acces

public la avizele emise de Serviciul juridic al Comisiei cu privire la dosarul legislativ al Comisiei referitor la crearea unui Parchet European (EPPO). Inițial, Comisia i-a comunicat că nu există documente scrise relevante pentru cererea sa. După ce a înțeles mai bine cererea reclamantului, a identificat zece documente relevante.

2. Comisia a acordat acces deplin la unul dintre documente, acces foarte larg la alte două documente și acces parțial la un alt document. Referindu-se la normele aplicabile [1], aceasta a refuzat celelalte șase documente, susținând că divulgarea lor ar (i) submina protecția consultanței juridice și (ii) ar submina grav procesul decizional al Comisiei. Acesta a luat act de faptul că negocierile pe această temă sunt încă în curs de desfășurare.

3. Reclamantul a contestat decizia inițială, susținând în special că exista un interes public superior care justifică divulgarea, deoarece chestiunea EPPO era atât de relevantă pentru public.

4. Ca răspuns, în timp ce Comisia a acordat acces parțial suplimentar la patru dintre documente și la un document suplimentar, care a fost creat după răspunsul inițial, aceasta a continuat să refuze acordarea accesului la celelalte documente. Nemulțumit de această turnură a evenimentelor, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului European. Acesta a contestat decizia Comisiei de a reține documentele și a considerat că sistemul său de gestionare a documentelor nu era adecvat pentru soluționarea cererilor de acces la documente.

5. **Ombudsmanul** a deschis o anchetă cu privire la plângere, iar echipa sa de anchetă a efectuat o inspecție a dosarului Comisiei.

Cu privire la refuzul accesului la documente

Recomandarea Ombudsmanului

6. După ce a evaluat documentele inspectate și motivele pentru care Comisia le-a refuzat, Ombudsmanul a urmat un test strict pentru divulgarea documentelor legislative, pe baza principiului conform căruia procesul legislativ ar trebui să fie cât mai aproape de cetățeni, necesitând un grad ridicat de transparență.

7. Deși Ombudsmanul a considerat că refuzul Comisiei de a acorda un acces parțial suplimentar la unele dintre documente este justificat și nu exista niciun interes public superior la momentul deciziei de confirmare care să justifice divulgarea acestora, aceasta nu a fost de acord cu argumentele Comisiei pentru reținerea tuturor sau a unor părți din cinci documente.

8. Prin urmare, ea a recomandat [2] Comisiei să acorde acces parțial suplimentar la trei documente și acces deplin la alte două documente. De asemenea, ea a încurajat Comisia să țină seama de evoluțiile relevante [3] de la decizia sa de confirmare.

9. Comisia a respins recomandarea Ombudsmanului, susținând că evaluarea sa, astfel cum este prevăzută în decizia de confirmare, „*era corectă din punct de vedere juridic și factual în momentul în care a fost luată*”. Aceasta a remarcat, de asemenea, că reclamantul avea posibilitatea de a formula o nouă cerere de acces la documente.

10. Reclamantul, în observațiile adresate Ombudsmanului, și-a exprimat dezamăgirea față de răspunsul Comisiei. El consideră că Comisia „*rămâne constant fermă în ceea ce privește opoziția față de aplicarea corectă a legii și față de continuarea deschiderii în UE*”.

Evaluarea Ombudsmanului în urma recomandării

11. Ombudsmanul regretă faptul că Comisia nu a dat curs recomandării sale de a acorda acces public suplimentar la documentele în cauză.

12. **Ombudsmanul își menține opinia potrivit** căreia Comisia ar fi trebuit să acorde acces la documente, așa cum a recomandat. Ea este dezamăgită de declarația simplistă a Comisiei potrivit căreia decizia sa de confirmare era corectă din punct de vedere factual și juridic la momentul adoptării sale. Chiar dacă aceasta ar fi situația, Comisia ar putea acorda în continuare acces suplimentar, dacă ar deveni adecvat într-o etapă ulterioară.

13. Ombudsmanul ia act cu îngrijorare de faptul că Comisia nu a aplicat standardul adecvat mai ridicat de transparență necesar pentru dosarul legislativ privind crearea EPPO. Ea este dezamăgită de faptul că Comisia nu a reușit să fie mai transparentă și mai deschisă, în special într-un caz precum acesta, care abordează chestiuni juridice noi și complexe. Ea este, de asemenea, dezamăgită de faptul că Comisia continuă să se bazeze pe corectitudinea juridică la momentul unei decizii luate cu aproape trei ani în urmă, chiar dacă procesul de negociere menționat în documente s-a încheiat. În plus, EPPO a fost instituit în prezent prin intermediul cooperării consolidate [4], chiar dacă nu este încă pe deplin operațional.

14. **Ombudsmanul** consideră că interesul public pentru instituirea EPPO, ținând seama de evoluțiile juridice și factuale relevante, ar fi servit în mod corespunzător printr-o mai mare transparență și prin dezvăluirile ulterioare pe care le-a recomandat. Din păcate, Comisia continuă să rețină documentele relevante. Prin urmare, Ombudsmanul confirmă constatarea sa privind administrarea defectuoasă.

Problema identificării documentelor relevante

15. În recomandarea sa, Ombudsmanul a constatat că personalul Comisiei a depus eforturi lăudabile pentru a-l ajuta pe reclamant să identifice documentele la care solicita acces public. Aceștia i-au furnizat un document suplimentar după răspunsul inițial, îndeplinindu-i interesele și pe cele de transparență și de bună administrare în general. Ombudsmanul a concluzionat, de asemenea, că timpul necesar pentru îndeplinirea acestei sarcini, în circumstanțele specifice ale cazului, este justificat în acest caz.

16. Reclamantul și-a exprimat dezamăgirea cu privire la faptul că Ombudsmanul nu a investigat în continuare sistemul Comisiei de gestionare a documentelor, despre care afirmă că este inadecvat pentru a facilita o soluționare rapidă a cererilor de acces public. Prin urmare, el a solicitat Ombudsmanului să deschidă o anchetă din proprie inițiativă cu privire la chestiunea mai amplă a gestionării documentelor. Ombudsmanul ia act de preocupările reclamantului și poate reveni asupra acestei chestiuni generale în viitor.

Concluzie

Pe baza anchetei, Ombudsmanul încheie acest caz cu următoarea constatare:

Ombudsmanul nu este mulțumit de răspunsul Comisiei la recomandarea sa. Având în vedere refuzul continuu al Comisiei de a acorda un acces suplimentar la documentele solicitate, Ombudsmanul își confirmă constatarea privind administrarea defectuoasă.

Reclamantul și Comisia Europeană vor fi informate cu privire la această decizie .

Emily O'Reilly

Ombudsmanul European

Strasbourg, 04/09/2019

[1] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO (2001) L 145, p. 43, disponibil la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Link].

[2] Recomandarea Ombudsmanului European în cazul 195/2017/JAP privind refuzul Comisiei Europene de a acorda acces la avizele juridice referitoare la propunerea de regulament de instituire a Parchetului European, disponibilă la adresa: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/109961> [Link]

[3] Trecerea timpului și evoluțiile legislative privind noile norme ale UE privind protecția datelor și opțiunea de cooperare consolidată pentru EPPO.

[4] Regulamentul 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European, JO L 283 , 31.10.2017, p. 1, disponibil la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj> [Link]